

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	6
คำนำผู้แปล	7
คำนำผู้เขียน	8
บทที่ 1 บุปผะบาป	11
บทที่ 2 ใจที่ปวดร้าว	50
บทที่ 3 ฉันทายเพื่อให้เธออยู่	76
บทที่ 4 คดีในที่เกิดเหตุ	106
บทที่ 5 บันทึกพิศวาสฆาตกรรม	139
บทที่ 6 สาเหตุการตายไม่แจ่มชัด	188
บทที่ 7 ความผิดที่อภัยให้ไม่ได้	216
บทที่ 8 โฉมหน้าของความตาย (1)	245
บทที่ 9 โฉมหน้าของความตาย (2)	268
บทที่ 10 การตายของความปรารถนา	305
บทที่ 11 ความยุติธรรมไร้ขอบเขต	340
เกี่ยวกับผู้เขียน	382
เกี่ยวกับผู้แปล	383

บทที่ 1

บุพเพบาป

กรรฎาคม เช้าตรู่วันสุดสัปดาห์วันหนึ่ง ฟ้าสว่างแจ่มแล้ว ชาวบ้านที่ขยันขันแข็งต่างลุกตื่นจากการปลุกของแสงอาทิตย์นอกหน้าต่างกันนานแล้ว

7 นาฬิกา 15 นาที เย่เจียนเฟิงกำลังหลับสนิทอยู่ในนิทรารมณ์จู่ๆ โทรศัพทก็ดังขึ้น เสียงเพื่อนร่วมงานลอยมาตามสายว่า “พี่เฟิง มีศพผู้หญิงถูกพบที่เขาชิงหลงซาน หัวหน้าให้ผมมาตามพี่”

“เรื่องเป็นยังไง ฉันต้องไปด้วยหรอเนี่ย” กว่าจะได้สุดสัปดาห์มาพักผ่อนสักครั้ง เย่เจียนเฟิงกำลังหลับฝันดีอยู่ที่เดียว เขาไม่อยากถูกรบกวนเลยจริงๆ

“ดูเหมือนในที่เกิดเหตุจะเป็นการตกจากที่สูง หัวหน้านำทีมเองเลย”

“ตกจากที่สูงเหวอ ก็ได้ นายเตรียมเครื่องมือให้พร้อม แล้วมารับฉัน แล้วย่านตรงประตูทิศใต้”

ในบรรดาคดีเกี่ยวกับการเสียชีวิตอย่างผิดปกติทุกประเภทแล้ว การเสียชีวิตเพราะตกจากที่สูงเป็นประเภทที่กรมตำรวจให้ความสำคัญเป็นพิเศษเสมอ ญาติพี่น้องก็มักสงสัยสาเหตุของการตายประเภทนี้อยู่มาก การพิสูจน์หลักฐานลำบาก ทั้งการชันสูตรศพก็ค่อนข้างซับซ้อน เย่เจี้ยนเฟิงเป็นแกนหลักทางนิติเวชของตำรวจเขตผิงเจียง ถึงจะอยากบ่นอยู่บ้าง แต่ก็ช่วยไม่ได้ นี่คือหน้าที่ของเขา

พอสวมเสื้อผ้า ล้างหน้าล้างตา ออกมาจากห้องพักแล้ว เย่เจี้ยนเฟิงก็แจ่มใส ไม่เหลือเค้าความง่วงอีก ขึ้นรถแล้วเขาจึงไม่ได้เอนกายลงจับ แต่กลับโทรศัพท์สายตรงไปหาช่งอี้ต้า รองหัวหน้าหน่วยอาชญากรรมของสถานีตำรวจเมืองชิงหลงในเขตคูแลชิงหลงซาน “รองช่ง เรื่องราวเป็นมาอย่างไรครับ”

“อย่างนี้ เมื่อเช้า เราได้รับโทรศัพท์แจ้งเหตุจากยามรักษาการณ์เขตท่องเที่ยวแถบภูเขาชิงหลงซานว่า พบศพผู้หญิงอยู่ที่เขาด้านล่าง”

“รู้ว่าผู้ตายเป็นใครหรือยังครับ”

“กำลังตรวจสอบ น่าจะเป็นนักท่องเที่ยว”

“มีสภาพเป็นอย่างไรครับ”

“มีบาดแผลที่ศีรษะ เราสงสัยว่าจะพลัดตกจากเขาเสียชีวิต”

“ที่เกิดเหตุอยู่ไหนครับ”

“พวกคุณไปที่สถานีของเราก่อน จะมีคนพามา ผมรอพวกคุณอยู่ที่นี่ละ”

พูดไม่ทันขาดคำ ช่งอี้ต้าก็วางหูไปเสียแล้ว เย่เจี้ยนเฟิงจับน้ำเสียงได้ว่าเขาค่อนข้างร้อนรน ไม่แปลก สถานที่ท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยว

พลัดตกเขาเสียชีวิต นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ เลย อย่างน้อยก็ไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้สงบลงได้ง่ายๆ มีน้ำ แผนกอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจเขต ผิงเจียงถึงส่งคนออกไปสองคันรถ และถ้านับรวมรถนิติเวชที่เย่เจี้ยนเฟิง นั่งอยู่คันนี้ด้วยก็เป็นคันที่สามแล้ว ดูทำวันนี้มีคนต้องทำงานนอกเวลา แบบเย่เจี้ยนเฟิงอยู่ไม่น้อยเลย

ชิงหลงซานเป็นเทือกเขาหนึ่งเดียวของเขตผิงเจียง ตั้งอยู่ทาง ตะวันตกของเมืองชิงหลง เมืองหลักของแถบนี้ เป็นเมืองเก่าแก่นับพันปี เทือกเขาชิงหลงซานมีความสูงจากน้ำทะเลเพียง 1,200 เมตร ไม่นับเป็น ขุนเขาที่ยิ่งใหญ่พิศดารแต่อย่างใด แต่ก็ถือเป็นปอดธรรมชาติที่มีทิวทัศน์ งดงามแห่งหนึ่งได้ ไม่กี่ปีมานี้ จากที่เขตผิงเจียงทุ่มเทผลักดันการท่องเที่ยว เมืองโบราณ เขาชิงหลงซานจึงอยู่ในแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการบุกเบิกบนพื้นราบเกือบ 375 ไร่ที่ยอดเขาสูงกว่า 1,000 เมตร ยอดหนึ่ง สร้างโรงแรมเทียนผิงรวมที่ดื่มกินและพักผ่อนไว้ในแห่งเดียว มีฟาร์มให้ชิม-ชม-ซ้อป มีร้านอาหารป่า และทิวทัศน์ให้นักท่องเที่ยวได้ ฟ่อนคลายสบายจิต โดยเฉพาะในช่วงระหว่างฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน และ ฤดูใบไม้ร่วง ที่นี้ให้ความรู้สึกเป็นเหมือนแดนสวรรค์บนชั้นฟ้าได้เลยจริงๆ

เมื่อรถนิติเวชไปถึงสถานีตำรวจเมืองชิงหลงแล้ว ตำรวจคนหนึ่งก็ พาพวกเขาห้อยตะขิงตรงไปยังเขตท่องเที่ยวเทียนผิงทันที ประตูลูกใหญ่เข้า เขตท่องเที่ยวอยู่ทางฝั่งเหนือ ด้านในเขตท่องเที่ยวทางตะวันตกมีอาคาร สีแดงสามชั้นสองหลังซึ่งก็คือโรงแรมเทียนผิงที่ได้รับการจัดอันดับ “ห้าดาว” เมื่อรถจอดสนิท ตำรวจนำทุกคนมุ่งไปทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของ โรงแรมเทียนผิง ตรงนั้นมีทางลงไปสู่จุดชมน้ำตกชิงหลงที่ลาดเขาด้านล่าง ของภูเขาชิงหลงซาน

จากปากทางผ่านบันไดหินปูนที่วกไปวนมา 48 ชั้นก็จะถึงชาน ยกพื้นอันเป็นจุดชมวิวแรก ชานยกพื้นนี้ตั้งอยู่ระหว่างซอกเขา มีหิน ภูเขาก้อนใหญ่เป็นฐาน บนชานยกพื้นยังสร้างศาลารับลมรูปทรงเลียนแบบ

แก่งเงินโบราณ มีพื้นที่ราวสิบกว่าตารางเมตร ทางเข้าศาลาได้ถูกกั้นด้วย
แถบกระดาษห้ามเข้าของตำรวจแล้ว

แถบกระดาษห้ามเข้าล้อมกั้นไปตามบันไดอันคดเคี้ยวไปจนถึงทาง
เดินหินเบื้องล่างของศาลา ยืนจากริมศาลานี้มองลงไป ก็เห็นศพของ
ผู้เสียชีวิตทันที เธออนอนนิ่งอยู่บนพื้นที่กระเบาะมือเดียวตรงนั้น ภาพที่เห็นนี้
ทำเอาแม่แต่เสียงร้องของนกในหุบเขาก็กังกราวเสียงสะอื้นให้

“ผู้ตายคงจะตกลงไปจากตรงนี้” ช่งอี้ตำชี้ไปที่ศาลาพาดพิงกับทุกคน
“มีรอยเลือดนิดหน่อยที่ชานยกพื้นนอกศาลา”

ยินชิตติดกับช่งอี้ตำคือเงินเว่ยกั้ว หัวหน้าแผนกอาชญาวิทยาของ
สำนักงานตำรวจเขตผิงเจียง เขากำลังใส่ถุงมือผ้าดิบสีขาวขณะถามว่า
“เมื่อเช้ามีคนมาที่ศาลานี้บ้างหรือเปล่า”

“น่าจะไม่มีนะ ก่อนมาถึง เราให้พนักงานในเขตท้องที่ทั่วทั้งบริเวณ
ที่เกิดเหตุก่อนแล้ว”

สิ่งที่เย่เจี้ยนเฟิงในฐานะนิติแพทย์สนใจมากที่สุดตอนนี้ยังคงเป็น
สภาพของศพ เขาริบบามต่อทันทีว่า “มีใครแตะต้องศพบ้างหรือเปล่า”

“ที่ศพนั้นมีแค่ผม ยามรักษาการณ์ สามมีผู้ตาย และก็มีแพทย์ฉุกเฉิน
ด้วย แต่ศพแทบจะไม่ถูกแตะต้องเลย”

“แพทย์ฉุกเฉินก็ไม่ได้แตะต้องศพหรือครับ”

“แพทย์ฉุกเฉินจับชีพจรแล้วบอกว่า ตัวแข็งไปแล้ว ช่วยชีวิตไม่ทันแล้ว
แน่นอน”

“อ้อ แล้วผู้ตายชื่ออะไร” เงินเว่ยกั้วได้ยื่นช่งอี้ตำพุดถึงสามมีผู้ตาย
แสดงว่าคงจะมีการสืบรู้ว่าผู้ตายคือใครแน่นอนแล้ว เขาจึงต้องถามตาม
ธรรมดา

ช่งอี้ตำพลิกสมุดบันทึกติดตัวก่อนตอบว่า “ผู้ตายชื่อซู่ซู่ อายุ 33 ปี

มีสามีชื่อเจียงเซิ่ง อายุ 31 ปี ทั้งคู่เป็นชาวเมืองอวิ้นเฟิง มณฑลหนานเจียงของเรา”

“เรื่องเป็นมาอย่างไรกัน” ฉินเว่ยกั้วซักต่อ

“การสอบสวนเบื้องต้นพบว่า ทั้งคู่ขับรถมาเที่ยวที่นี้บ่อยวานขึ้น พักอยู่ห้องเบอร์ 211 กลางดึกวานนี้ ทั้งคู่ทะเลาะกัน ชูชู่ยังชวนเจียงเซิ่งเป็นแผลด้วย เจียงเซิ่งเลยหนีไปนอนที่ห้องเขาน่าชั้นหนึ่งจนกระทั่งเจ็ดโมงกว่าเช้านี้ ตื่นแล้วถึงรู้ว่าภรรยาตัวเองตายอยู่ที่นี้”

“พวกเขาทะเลาะกันเรื่องอะไร”

“เจียงเซิ่งเล่าว่า สี่ปีที่แล้ว ภรรยาของเขาเป็นโรคซึมเศร้าหลังคลอดปรึกษาหมอมาแล้วหลายโรงพยาบาล ไม่มีทีท่าว่าอาการจะดีขึ้นเลยนอกจากนี้ ภรรยาเขายังเป็นคนอารมณ์ร้าย ซี้สงสัย มักจะชวนทะเลาะเพราะเรื่องเล็กน้อยอยู่เสมอ แถมยังระแวงอีกว่า เจียงเซิ่งแอบไปมีกิ๊กจากคำให้การ เมื่อคืนวานทั้งคู่ทะเลาะกันใหญ่โตเพราะเรื่องนี้”

“เวลาที่เขาทะเลาะกันแน่ๆ คือกี่โมง”

“ยังไม่รู้แน่ชัด แยกที่พักอยู่ห้องข้างๆ เล่าว่า ได้ยินเสียงทั้งคู่ทะเลาะกันราวสี่ทุ่มกว่า”

“โรคซึมเศร้าของภรรยาเขานี้ ทางที่ดี เราต้องหาทางไปขอประวัติการรักษาจากโรงพยาบาลทุกแห่งนะครับ” เย่เจี้ยนเฟิงเชื่อว่าเรื่องนี้ไม่อาจฟังความจากสามีผู้ตายข้างเดียวได้ จำเป็นต้องหาข้อเท็จจริง

“เรื่องนี้หมอสบายใจได้ เราต้องสืบสวนอย่างละเอียดแน่นอน”

เย่เจี้ยนเฟิงพยักหน้าก่อนถามต่อว่า “แล้วยามพบศพตอนกี่โมงครับ”

“ราว 6 โมง 40 เพราะ 110¹ ได้รับโทรศัพท์แจ้งเหตุเวลา 6 โมง 55

¹ 110 คือเบอร์โทรศัพท์แจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายกับตำรวจในประเทศจีน

ยามลงไปดูสถานการณ์ ตกใจแทบตาย เขาริบโทรแจ้งเหตุทันที” ในที่เกิดเหตุ ไม่มีเวลาให้เข้าใจเหตุการณ์ได้มากกว่านี้ ถึงจะยังมีรายละเอียดอีกมาก ที่ยังไม่กระจ่าง แต่ย่อมมีคนอื่นที่จะสืบสวนให้แจ่มชัดขึ้น ตอนนี้ เรื่องเร่งด่วน คือต้องให้ผู้เชี่ยวชาญหลักฐานคดีและนิติแพทย์ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ให้เร็วที่สุด

ในกรณีการเสียชีวิตเพราะตกจากที่สูง พื้นที่เกิดเหตุแบ่งออกได้เป็น สามส่วน คือ จุดเริ่มตก พื้นที่ที่ต้องผ่านระหว่างการตก และพื้นล่าง บริเวณที่ตกลงมา การตรวจสอบในที่เกิดเหตุจะต้องทำแบบสามมิติโดยมี ศพเป็นจุดศูนย์กลาง

ศพชู้ย ผู้เสียชีวิตนอนตัวงอตะแคงซ้ายอยู่บนหินทางเดิน ศีรษะชี้ ไปทางตะวันออก เท้าทางตะวันตก หน้าหันไปทางใต้ ผมยาวเคลือบ สยายกระเซิง เธอสวมชุดกระโปรงสีครีม ถู่น่องสีเทา เท้าข้างซ้ายยัง สวมรองเท้าสานสีเดี่ยสีขาว แต่รองเท้าข้างขวากลับหลุดอยู่ห่างจาก หน้าศพสองเมตร ศพผู้ตายขดตัวบ้างแล้ว ข้อต่อแขนขาแข็งทื่อแล้ว

ทีมของเงินเว่ยก้าวถ่ายรูปเรียบร้อยแล้ว เย่เจี้ยนเฟิงจึงค่อยเปิดผ้าคลุมหน้าผู้ตายออก ใบหน้าซีกซ้ายของศพเสียรูปไปเพราะกระแทกอัดเข้ากับพื้น เลือดสีแดงฉานจำนวนมากไหลออกมาจากรอยแตกที่ศีรษะ ช่องปาก จมูก และหูทั้งสองข้าง เลือดไหลจากใบหน้าขาชิดของศพลงสู่พื้นด้านล่าง รวมกันเป็นกองเลือดขนาดใหญ่รูปทรงเหมือนงูตัวยาว ในกองเลือดยังมี ทั้งน้ำสมอง ไขสันหลัง และก้อนเลือดเป็นลิ่มๆ เย่เจี้ยนเฟิงแน่ใจว่า จุดนี้ คือที่เกิดเหตุอย่างแท้จริง ไม่พบว่าม็อร็องรอยของการย้ายศพ

“เหวยเหวย ถ่ายรูปกว้างๆ ตรงนี้ก่อน แล้วค่อยถ่ายรายละเอียด ถ่ายหลายๆ รูป ถ่ายให้ชัดเจนละ” เย่เจี้ยนเฟิงตั้งใจชี้ส่วนปากและจมูก ของศพให้จางเหวยเหวยซึ่งมีหน้าที่ถ่ายรูปถ่าย

ได้ยินคำพูดนั้นเข้า โจวเฉวียนเกินที่ยืนอยู่ข้างๆ ก็สงสัยถามว่า “พี

เฟิง ตรงนี้มีอะไรแปลกหรือ”

“นายดูให้ดินะ นี่ก็คือรอยเลือดแบบสำคัญ”

“อย่างนั้นผมต้องตั้งใจดูเสียแล้ว” โจวเฉวียนเกินพูดพลางคุกเข่าลงทันที

“นายค่อยๆ ศึกษาไป เหวยเหวยถ่ายรูปลเสร็จเมื่อไร ก็วัดอุณหภูมิศพละกัน”

โจวเฉวียนเกินเป็นนิติแพทย์หนุ่มที่เพิ่งมาทำงานได้สามสี่ปี ยังข้องแวงกับศพลภาพแปลกๆ แบบนี้ไม่มาก ในด้านนี้ถือได้ว่าเย่เจี้ยนเฟิงเป็นครูของเขาเลยทีเดียว

“หมายความว่าอย่างไร รอยเลือดแบบสำคัญ บ่งชี้เรื่องอะไรหรือเปล่า” หัวหน้าเงินเว่ยกั้วที่สังเกตเห็นอยู่ข้างๆ ก็สงสัยเช่นกัน ในเรื่องทางนิติเวชผู้เชี่ยวชาญหลักฐานคดีคนนี้ก็ไม่ได้รอบรู้ไปเสียหมดเหมือนกัน

การได้พูดบรรยายให้มืออาชีพคนนี้ฟังทำเอาเย่เจี้ยนเฟิงหัวใจพองโตเลยทีเดียว เขาริอธิบายว่า “พูดง่ายๆ ก็คือ อากาศบาดเจ็บที่กะโหลกศีรษะทำให้เลือดออกทางช่องปากและจมูก ในสถานการณ์ที่คนคนนี้หายใจอยู่ยังไม่ตาย ลมหายใจที่ออกมาทางปากและจมูกก็จะพาเลือดสำคัญออกมาด้วย เกิดเป็นรอยเลือดแบบพิศดารธรรมดาแฉๆ ปากและจมูก ลองดูของผู้ตายสิครับ รอยเลือดบางรอยเป็นหยดลึ้มเลย นี่เกิดจากการสำคัญออกมาถือเป็นหลักฐานได้ว่าผู้ตายเสียชีวิตในที่เกิดเหตุ”

“อ้อ ความหมายของหมอก็คือ เราตัดความเป็นไปได้ว่าศพถูกกลากมาทิ้งที่นี้ออกไปได้เลย”

“ดูเบื้องต้นแล้ว จะพูดแบบนั้นก็ได้ เป็นไปได้มากกว่า ผู้ตายเสียชีวิตเพราะตกลงมา”

“พวกคุณจัดการศพให้เรียบร้อย ผมขึ้นไปดูเหตุการณ์ข้างบนก่อน”

เงินเว่ยกั้วพูดพลางชี้ไปยังศาลารับลมทรงเก๋งจินด้านบน

หากวิเคราะห์จากมุมมองของนิติแพทย์แล้ว เรื่องนี้แทบเป็นไปได้เลยว่าจะเป็นการลากศพมาทิ้ง แต่การจะฟันธงว่าเสียชีวิตเพราะตกจากที่สูงได้หรือไม่นั้นยังต้องตรวจสอบพื้นที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งก่อน นั่นคือจุดเริ่มตก นี่เป็นตัวอย่างที่สำคัญที่สุดในการตรวจสอบเหตุการณ์เช่นนี้

เมื่อยืนด้านข้างศพของชูฮู่แล้วมองขึ้นไป ชานยกพื้นของจุดชมวิวจะอยู่เหนือศีรษะพอดี แต่จากจุดนี้จะเห็นได้เพียงพื้นซีเมนต์ของเก๋งจินและชายคากระเบื้องเคลือบเท่านั้น

แต่เย่เจี้ยนเฟิงไม่รีบกลับขึ้นไปยังเก๋งด้านบน เขายืนจิบน้ำอยู่ใต้เงาไม้สบายๆ ครู่หนึ่ง ก่อนจะค่อยๆ ไต่บันไดหินที่ทอดลงมา ทุกชั้นบันไดที่ก้าวขึ้นไป เขาจะเข้มนมองทุกอณูของหินและดิน หญ้าและต้นไม้ข้างทางอย่างละเอียด ระยะทางจากศพจนถึงศาลารับลมด้านบนไม่ได้ยาวเลย แต่เย่เจี้ยนเฟิงใช้เวลาเดินถึง 20 กว่านาที ทว่าเขาก็ไม่พบร่องรอยที่มีประโยชน์แต่อย่างใด หากนี่ก็เป็นสิ่งที่เขาคาดไว้แล้ว

เมื่อไปถึงศาลา เย่เจี้ยนเฟิงก็ถามเงินเว่ยกั้วว่า “หัวหน้า มีรอยเลือดอยู่ตรงไหนบ้างครับ”

“ตรงนี้” เงินเว่ยกั้วชี้ไปยังจุดหนึ่งบนพื้นซีเมนต์ด้านนอกศาลา

ศาลาลหลังนี้เป็นเก๋งไม้มีหลังคาทรงกลม ค้ำไว้ด้วยเสาทำต้นเส้นผ่านศูนย์กลาง 4.4 เมตร ทั้งสี่ด้านของตัวเก๋งติดตั้งม้านั่งยาวมีพนักเป็นไม้ระแนง สูงราว 1 เมตร กว้างราว 35 เซนติเมตร บริเวณโดยรอบตัวเก๋งยังเทพื้นปูนกว้างเกือบจะ 1 เมตร ทางด้านใต้บนพื้นซีเมนต์ระหว่างเสาด้านที่สองกับสามมีรอยเลือดสีแดงคล้ำน่าสงสัยขนาดราวฝ่าครอบแก้ว เย่เจี้ยนเฟิงได้แต่ยืนอยู่ด้านในตัวเก๋ง ฟิงพนักม้านั่ง ยึดคอออกไปเบี่ยงต่ายิบเหยี่ยวของเขาเพื่อจะเห็นได้ชัดขึ้น

โจวเฉวียนเกินสายตาสั้น เห็นไม่ค่อยชัด มองแล้วก็พึมพำว่า “ใช่

รอยเลือดหรือ”

“ใช่ไม่ใช่ แต่ไม่รู้ว่าเป็นของผู้ตายหรือเปล่า” เย่เจี้ยนเฟิงตอบ

“ถ้าอย่างนั้น พวกหมอบว่าสดหรือเปล่านั้น” เจินเว่ยกั้วก็ไม่อาจยืนยัน
ข้อนี้ได้

“มองไม่ออกจริงๆ มันไกลเกินไป” เย่เจี้ยนเฟิงขมวดคิ้ว กล่าวต่อว่า
“ดูข้างในนี้เสร็จก่อน แล้วเราค่อยหาวิธีออกไปดูพื้นที่ซีเมนต์ด้านนอกกันครับ”

ภาระนี้สำหรับเย่เจี้ยนเฟิงแล้วลำบากเหลือเกิน เขาเป็นโรคกลัว
ความสูง

ไม่ว่าอย่างไร ที่นี้น่าจะเป็นจุดเริ่มตกที่เดียวเท่านั้น ที่ตรงนี้ตั้งอยู่
เหนือตำแหน่งศพของซูฮู่ยวอดี้ หลักฐานยังมีไม่เพียงแต่รอยเลือดนำ
สงสัยนั้นเท่านั้น แต่ต้นไม้ตรงนี้ก็ยังมีกิ่งไม้หักแบบสดๆ ร้อนๆ อีกหลายกิ่ง
ด้วย ในขณะที่กิ่งไม้อื่นๆ ในบริเวณนี้ไม่มีร่องรอยเช่นนี้

จากจุดเริ่มตกจนถึงพื้นกลางบริเวณที่ตกลงไปเรียกได้ว่าเป็นพื้นที่
ระหว่างการตก นี่คือพื้นที่ซึ่งวัตถุที่ตกลงไปจะต้องผ่าน วัตถุตายตัวคงที่
อื่นๆ ในพื้นที่นี้เรียกว่า สิ่งกีดขวางระหว่างทาง ในพื้นที่ระหว่างการตกลง
ไปของซูฮู่ยวอดี้ นอกเหนือจากกิ่งไม้หักๆ ไม้กึ่งนั้นแล้ว ก็ไม่มีสิ่งกีดขวาง
อื่นๆ อีก

เมื่อพิจารณาจากสภาพของที่เกิดเหตุแล้ว บาดแผลบนศพของซูฮู่ยวอดี้
เกิดได้จากพื้นที่สามแห่งเท่านั้น คือ จากบนศาลา กิ่งไม้ และหินทางเดิน
กิ่งไม้พวกนี้มีขนาดราวๆ นิ้วก้อย นอกจากจะสร้างรอยขีดข่วนเล็กๆ น้อยๆ
บนร่างกายมนุษย์แล้ว ก็ไม่อาจก่อให้เกิดบาดแผลฉกรรจ์อื่นๆ ได้อีก

ซูฮู่ยวอดี้ตกลงไปอย่างไร จากสภาพการณ์แล้ว นี่ต่างหากที่เป็นปริศนา
สำคัญในขณะนี้ ปริศนาข้อนี้จะบ่งบอกลักษณะการเสียชีวิต และเฉลยข้อ
เท็จจริงเกี่ยวกับการตายของเธอ

เย่เจี้ยนเฟิงดูนาฬิกาข้อมือ เฟิงจะเก้าโมงครึ่ง เขามาถึงที่นี่ราวๆ ชั่วโมงครึ่งแล้ว นักท่องเที่ยวมากขึ้นเรื่อยๆ เสียงดังจ๊อกแจ๊ก เรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดที่นี้ขณะนี้ ครอบคลุมแผนการและเส้นทางท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวกำหนดไว้แต่เดิม หัวหน้าเขตท่องเที่ยวหวังให้ศพถูกเคลื่อนย้ายออกไปอย่างรวดเร็วที่สุด เพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวอื่นบังเอิญเห็นเข้าแล้วอาจตกใจกลัวได้

เย่เจี้ยนเฟิงก็หวังว่า ศพจะถูกย้ายไปยังฌาปนสถานให้เร็วที่สุดเพื่อการชันสูตร เมื่อเห็นโจวเจี๋ยนเกินวัตถุประสงค์และอุณหภูมิของสภาพแวดล้อมโดยรวมเสร็จแล้ว เขาจึงบอกเงินเว่ยกั๋วว่า “หัวหน้า งานที่นี้เสร็จแล้ว ย้ายศพได้แล้วมั่งครับ”

“หมอตัดสินใจละกัน แต่ทางที่ดี ถ้ามองชุยสักหน่อย ผมว่าเขาคงใกล้จะถึงแล้ว”

รองชุยที่เงินเว่ยกั๋วพูดถึงก็คือ ชุยเย่อาจวิน รองหัวหน้ากองสืบสวนคดีอาชญากรรม คดีเศรษฐกิจ และปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานตำรวจเขตผิงเจียง เขาเป็นอดีตหัวหน้าแผนกอาชญากรรม ปีที่แล้วได้รับเกียรติเลื่อนตำแหน่งเป็นรองหัวหน้ากอง เขาและช่งจื่อกั๋ว หัวหน้าแผนกอาชญากรรมคนปัจจุบันกำลังอยู่ระหว่างทางมาที่เขตผิงเจียงจากตัวเมืองประจำมณฑล

เมื่อฟังรายงานสรุปเหตุการณ์จากเย่เจี้ยนเฟิงทางโทรศัพท์แล้ว ชุยเย่อาจวินที่กำลังอยู่ในรถซึ่งกำลังวิ่งตะเบ็งก็สั่งการว่า “รีบย้ายศพไปที่ฌาปนสถาน ทำการชันสูตรให้เร็วที่สุด เพราะว่าญาติผู้ตายกำลังรีบเดินทางมาที่ชิงหลงซานแล้ว”

ที่แรกเย่เจี้ยนเฟิงยังอยากจะตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุกับเงินเว่ยกั๋วอีกสักหน่อย แต่ว่าการชันสูตรศพก็เป็นเรื่องเร่งด่วนที่สุดเหมือนกัน

เงินเว่ยกั๋วไม่อาจตามไปฌาปนสถานด้วยได้ เขาต้องสำรวจสถานที่

เกิดเหตุ เมื่อเหล่าหัวหน้ามาถึง เขายังต้องบรรยายเหตุการณ์ในสถานที่เกิดเหตุอีก ที่จริงแล้ว ในกรณีการตายแบบผิดปกติเช่นนี้ คนระดับหัวหน้าไม่จำเป็นต้องมาถึงที่เกิดเหตุเองก็ได้ แต่เพราะเรื่องนี้เกิดขึ้นในเขตท้องที่यरระดับสี่ดาว² หัวหน้าทุกระดับชั้นจึงให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาต้องการเข้าใจเหตุการณ์จริงและต้อนรับญาติของผู้เสียชีวิตตั้งแต่นาทีแรกที่พวกนั้นมาถึง ชูเย่าจวินมาในครั้งนี้ก็ได้รับคำสั่งจากเบื้องบนมาอีกต่อให้เขารับผิดชอบเรื่องคดีและช่วยรัฐบาลจัดการเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้เรียบร้อย

หลังจากปกป้องมือและเท้าของผู้ตายแล้ว ศพก็ถูกนำไปใส่ถุงห่อศพมัดไว้บนเปลหาม ให้ตำรวจและยามรักษาการณ์ที่ร่างกายกำยำล่ำสันผลัดกันค่อยๆ หามขึ้นไปเขารถชนศพซึ่งจอดอยู่ที่เขตท้องที่यरเทียบฝั่ง

เย่เจี้ยนเฟิงและโจวเจี๋ยนเกินกลับไปสถานี่ตำรวจอีกครั้ง เพื่อตามช่างถ่ายภาพและรีบไปที่ฉาปนสถาน

ศพของชูฮุยเฟิงจะมาถึงฉาปนสถาน เย่เจี้ยนเฟิงกำชับนักหนาว่าศพจะต้องถูกขนขึ้นไปบนเตียงผ่าศพโดยพวกเขาเองเท่านั้น เหตุผลสำคัญก็เพราะเขากลัวจะเกิดความเสียหายกับศพโดยฝีมือมนุษย์ เมื่อสามปีที่แล้วขณะชันสูตรศพของผู้ชายที่กระโดดน้ำฆ่าตัวตาย เขาพบว่า ผนังศีรษะส่วนหลังมีแผลซ้ำและฉีกขาดอย่างน่าสงสัย เรื่องนี้เกือบทำให้นิติแพทย์และพนักงานสืบสวนเข้าใจผิด ต่อมาถึงได้ความกระจ่างว่า บาดแผลดังกล่าวเกิดจากการกระแทกขณะที่ญาติผู้ตายลากศพออกมาจากน้ำและขนย้ายศพเอง ดังนั้นหลังจากนั้นมาเย่เจี้ยนเฟิงจะต้องกำกับหรือร่วมอยู่ในการขนย้ายศพเองทุกครั้ง

เสื้อผ้าบนตัวชูฮุยมีรอยฉีกขาดและเกี่ยวขาดอยู่หลายแห่ง เมื่อเช็ดเลือด

² การท้องที่यरของจีนแบ่งสถานที่ท้องที่यरตามระดับคุณภาพและความสำคัญจากห้าดาวซึ่งเป็นระดับสูงสุดถึงหนึ่งดาวซึ่งเป็นระดับต่ำสุด

สะอาดแล้ว ถอดเสื้อผ้าออก บาดแผลบนผิวหนังทั้งตัวศพจะอยู่ทาง
ฝั่งซ้ายเป็นหลัก

ที่ขมับด้านซ้ายของศพมีรอยขีดและฉีกขาดมาก ผิวหนังเปิดออกหมด
เป็นลักษณะคล้ายตัว x สภาพเช่นนี้ในทางนิติแพทยเรียกว่า “แผลขีดฉีกขาด
รูปดวงดาว” เมื่อจับริมผิวหนังค่อยๆ พลิกขึ้นมา มีเศษกระดูกแตกยุบ
เข้าไปหลายแห่ง ผิวหนังที่ด้านหลังสมองส่วนขวามีรอยฟกช้ำขนาดฝ่าชวด
และมีบาดแผลขนาดหนึ่งเซนติเมตรอยู่ตรงกลาง แผลไม่ลึกมาก ผิวหนัง
ชั้นนอกยังไม่เปิดออก

ส่วนคอ หลังส่วนล่าง ข้อต่อของแขนและขา รวมทั้งมือและเท้าของ
ศพ ล้วนมีรอยฟกช้ำที่ผิวหนังไม่มากก็น้อยทั้งสิ้น

กระดูกส่วนหลังตั้งแต่ส่วนคอไปถึงทรวงอก เชิงกรานไปถึงแขนขา
ทุกตำแหน่งล้วนมีกระดูกแตกหักอย่างเด่นชัดให้จับต้องได้ทั้งสิ้น

การตรวจสภาพศพขั้นพื้นฐานรอบแรกเสร็จแล้ว ร่องรอยและบาดแผล
มากมายต่างบ่งชี้ว่าเกิดขึ้นเพราะตกลงมาจากที่สูงได้ทั้งสิ้น แต่ก็มีอีกหลายแห่ง
ที่ไม่อาจใช้คำอธิบายนี้ได้

สำหรับตอนนี้ ไม่ว่าจะ เป็นในมุมมองของนิติแพทยหรือในด้านขั้นตอน
แล้วก็ยังไม่สามารถผ่าศพได้ในทันที เหตุผลที่สำคัญที่สุดก็คือ ยังไม่ได้รับ
การเห็นชอบจากญาติผู้ตาย

หลังจากที่เย่เจี้ยนเฟิงและโจวเฉวียนเกินปรึกษากันเรื่องผลการ
ตรวจสภาพศพเบื้องต้นแล้วก็รายงานให้รองชวยทราบคร่าวๆ ชวยเย่าจวิน
ให้ทั้งคู่กลับไปโรงแรมในเขตท่องเที่ยวก่อนแล้วค่อยหารอกันอีกที บ่าย
วันนี้ญาติผู้ตายก็จะมาถึงที่นี่แล้ว

ฉาปนสถานทั่วไปมักตั้งอยู่ที่ตีนเขาแถบชานเมือง ข้อแรกเพื่อหลีกเลี่ยง
ประเด็นปัญหารักริชโลก ข้อสองก็เพราะความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ย ที่จริงแล้ว
ฉาปนสถานเขตผิงเจียงอยู่ห่างจากเขตท่องเที่ยวไม่ไกลเท่าไร แต่นั่นที่

ขึ้นเขามีโค้งมากไปหน่อย คนส่วนใหญ่ไปมาไม่กี่เที่ยวก็เมารถได้ โดยเฉพาะหากบังเอิญเป็นช่วงฤดูร้อนที่อากาศร้อนจัด เพื่อทำเวลารถจึงขับค่อนข้างเร็ว เย่เจี้ยนเฟิงรู้สึกเหมือนกำลังนั่งรถไฟเหาะ รถขึ้นเขาใช้เวลาไม่นาน แต่กลับทรมาณนัก เย่เจี้ยนเฟิงลงรถก็อาเจียนสองครั้ง แต่ไม่มีอะไรออกมา จึงตรงไปยังห้องประชุมชั้นสี่ของโรงแรมทันที

ในห้องประชุมมีคนไม่มากนัก นอกจากคนคั่นหน้า เช่น ชูเย่าจวิน ช่งจื้อกั้ว ช่งอ้อต้าแล้ว ที่เหลือล้วนเป็นคนที่เขาไม่รู้จัก ดูจากสีหน้าท่าทาง และเสื้อผ้าแล้วก็พอเดาได้ว่า คนพวกนี้น่าจะเป็นหัวหน้าเขตท้องเกี่ยวและผู้บริหารจากส่วนกลาง

“รองชูย หัวหน้าช่ง” เย่เจี้ยนเฟิงทักทายหัวหน้าทั้งสองที่เพิ่งรีบมาถึงที่นี่

“มาแล้วเรอะ ยังไม่ได้กินข้าวละสิ” ชูเย่าจวินเหลือบตาขึ้นถาม

“ยังครับ” เย่เจี้ยนเฟิงตอบรับ

“ถ้าอย่างนั้น พวกหมอรีบไปที่ห้องอาหารชั้นหนึ่ง กินข้าวก่อน” ชูเย่าจวินไม่ได้รีบร้อนให้นิติแพทย์ทั้งสองรายงานการตรวจสภาพศพกับทุกคน แต่กลับให้พวกเขาอิมท้องเสียก่อน

เย่เจี้ยนเฟิงนำโจวเฉียนเกิน เจ้าหน้าที่เทคนิค พนักงานขับรถ ทั้งหมดสี่คนไปที่ห้องอาหารชั้นหนึ่งแล้วเดินเลยตรงไปยังห้อง 102 ทันที เพราะเขาเห็นเงินเว่ยกั้วและจางเหวยเหวยกำลังนั่งพวยข้าวอยู่ในห้องนั้น

“ซ่าหน้อยครับหัวหน้า เหลือให้เราบ้าง”

เงินเว่ยกั้วเงยหน้าขึ้นมองเย่เจี้ยนเฟิง รีบใช้กระดาษซับมุมปากก่อนตอบว่า “มาเลย มานั่ง รับประทานอาหาร”

ถึงทุกอย่างจะเป็นอาหารเหลือๆ ที่ไม่ร้อนแล้วก็ตาม แต่รสชาติถูกปากอย่างยิ่ง ไม่ถึงสิบนาที แต่ละคนก็กวาดทั้งหมดเรียบ